

VOX LUMINIS • Lionel Meunier

Vox Luminis, fundado en 2004 e dirixido polo baixo francés Lionel Meunier, é un dos conxuntos de música antiga máis recoñecidos internacionalmente, destacado polo seu timbre característico e a calidade das súas interpretacións tanto en formatos íntimos como en grandes producións. Especializado no repertorio inglés, italiano e alemán dos séculos XVI ao XVIII, o grupo ofrece uns 70 concertos anuais e numerosas gravacións, combinando solistas, continuo e instrumentistas, e ampliando en ocasións a súa formación ata converterse en Vox Luminis XL.

A súa misión é achegar a música vocal a un público amplo mediante a excelencia artística, apoiándose en concertos, gravacións e actividades pedagóxicas. O conxunto recibiu importantes recoñecementos, entre eles dous premios Gramophone (2012 e 2019), así como o Klara ao Ensemble do Ano 2018 e varios Diapason d'Or. Actuou nalgunhas das salas máis prestixiosas do mundo e en destacados festivais internacionais.

En 2024 celebrou o seu 20º aniversario cun lanzamento discográfico conmemorativo e colaboracións como a realizada coa compositora Caroline Shaw. Ademais, mantén unha estreita relación artística coa Freiburger Barockorchester.

Lionel Meunier, fundador e director artístico, é unha figura clave na interpretación histórica e na música coral. Tras iniciar a súa carreira como cantante, desenvolveu unha destacada traxectoria como director convidado e impulsou a proxección internacional de Vox Luminis, consolidándoo como un referente no seu ámbito.

MECENAS PRINCIPAL

B Sabadell
Fundación

COA COLABORACIÓN DE

XUNTA DE GALICIA
DEPUTACIÓN DE LUGO
GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE CULTURA
inaem
A MARINHA

Concello de Lugo
Concello de Foz
CONCELLO DE MONDOŃEDO
CONCELLO DE VIVEIRO
CONCELLO DE CERVO
CONCELLO DE LOURENZÁ
CONCELLO DE ALFOZ
CONCELLO DE BURELA
RIBADEO

APÓIANNOS

CAIXA RURAL GALEGA
weikos
aldaba.com
Fundación SOCIEDAD DE CONCIERTOS ALICANTE
CHR CARROCERÍAS Hª REGA, S.L.
TTP TONAL ENTITADO
CASA DAMIAN Casa de Creadores
CGAC CENTRO GALEGO DE ARTE CONTEMPORANEA
SARGADEOP
Mª DIÓCESIS MONDOŃEDOPERRIL
CATEDRAL MONDOŃEDO
ESU ARCADEO MON FOL

Este Festival forma parte de:

fest clásica

VOX LUMINIS

Lionel Meunier, director

5 de agosto - 21:00 h
Catedral de Mondoñedo

XIII
Festival
Bal y
Gay

O motete foi, xunto coa misa polifónica, o gran xénero da música sacra católica do Renacemento. Desprazado no ámbito luterano polo coral —do mesmo xeito que o latín cedeu o paso ao alemán—, en tempos de Bach conservou un uso vestixial, reservado a celebracións excepcionais, especialmente funerais e solemnidades. A súa complexa escritura polifónica vinculábao a unha tradición centenaria que Bach utilizou para formar os cantores da Igrexa de Santo Tomé de Leipzig, onde exerceu como mestre de capela desde 1723 ata a súa morte.

O concerto reúne os cinco únicos motetes de Bach cuxa autenticidade se considera indiscutible. O BWV 226, composto para as exequias do reitor de Santo Tomé, e o BWV 229, posiblemente destinado tamén a un funeral, reflicten a confianza no consolo divino fronte á morte e o anhelo de abandonar as fatigas da vida terreal para reunirse con Cristo. O máis extenso do ciclo, o BWV 227, fai reaparecer unha e outra vez o coral luterano *Jesu, meine Freude* como eixe dunha complexa arquitectura musical, mentres que o BWV 228, o máis temperán de todos, foi composto probablemente antes da chegada de Bach a Leipzig. O percorrido culmina co xubiloso BWV 225, concibido como un brillante concerto barroco de estrutura rápido-lento-rápido e considerado un dos maiores cumios do virtuosismo coral bachiano.

Programa

Johann Sebastian Bach

Motetes

O Espírito axuda a nosa debilidade, BWV 226

Vén, Xesús, vén, BWV 229

Pero ao solpor daquel mesmo sábado: Sinfonía, BWV 42/1

Xesús, a miña alegría, BWV 227

Oratorio de Pascua: Vide, apresurádevos e correde, pés veloces / Adagio, BWV 249/2

Non temas, eu estou contigo, BWV 228

Cantade ao Señor un cántico novo, BWV 225

Sopranos: Victoria Cassano, Tabea Mitterbauer, Maëlys Robinne, Erika Tandiono · **Altos:** Sophia Faltas, Lara Morger · **Tenores:** Philippe Froeliger, João Moreira · **Bajos:** Vincent Berger, Lionel Meunier · **Violines I:** Tuomo Suni · **Violines II:** Caroline Bayet · **Violas:** Wendy Ruymen · **Violonchelos:** Lies Wyers · **Oboe I:** Jasu Moïsio · **Oboe II:** Lidewei De Sterck · **Oboe III:** Rodrigo Gutiérrez · **Fagot:** Lisa Goldberg · **Órgano:** Daniel Seeger

Coproducción: Perpodium

Con el apoyo del programa «Tax Shelter» del Gobierno federal belga a través de uFund.

El motete fue, junto con la misa polifónica, el gran género de la música sacra católica del Renacimiento. Desplazado en el ámbito luterano por el coral —del mismo modo que el latín cedió paso al alemán—, en tiempos de Bach conservó un uso vestigial, reservado a celebraciones excepcionales, especialmente funerales y solemnidades. Su compleja escritura polifónica lo vinculaba a una tradición centenaria que Bach utilizó para entrenar a los cantores de la Iglesia de Santo Tomás de Leipzig, donde ejerció como maestro de capilla desde 1723 hasta su muerte.

El concierto reúne los cinco únicos motetes de Bach cuya autenticidad se considera indiscutible. El BWV 226, compuesto para las exequias del rector de Santo Tomás, y el BWV 229, posiblemente destinado también a un funeral, reflejan la confianza en el consuelo divino frente a la muerte y el anhelo de abandonar las fatigas de la vida terrenal para reunirse con Cristo. El más extenso del ciclo, el BWV 227, hace reaparecer una y otra vez el coral luterano *Jesu, meine Freude* como eje de una compleja arquitectura musical, mientras el BWV 228, el más temprano de todos, fue compuesto probablemente antes de la llegada de Bach a Leipzig. El recorrido culmina con el jubiloso BWV 225, concebido como un brillante concierto barroco de estructura rápido-lento-rápido y considerado una de las mayores cimas del virtuosismo coral bachiano.